

דניאל פרק ז

(א) בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחוזו ראשה על משכבה באדן חלמא כתב ראש מלין אמר:
 (ב) ענה דניאל ואמר חזה היות בחזו עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא:
 (ג) וארבע חיון רברבן סלקו מן ימא שגן דא מן דא:
 (ד) קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזה היות עד די מריטו גפיה גפה ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה:
 (ה) וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ויתלת עלעין בפמה בין שניה שנה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא:
 (ו) באתר דנה חזה היות וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה גבה וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה:
 (ז) באתר דנה חזה היות בחזו ליליא וארו חיוה רביעיה רביעאה דחילה ואימיתני ותיקפא יתירא ושגין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושאר אברגליה ברגלה רפסה והיא משונה מן כל חיותא די קדמיה קדמה וקרנן עשר לה:
 (ח) משתפל היות בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ביניהון ויתלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו אתעקרה מן קדמיה קדמה ואלו עיניו כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן:
 (ט) חזה היות עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי נור דלק:
 (י) נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים אלפין ישמשונה ורבו רבון רבבן קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין פתיחו:
 (יא) חזה היות באדן מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה היות עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא:
 (יב) ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיון יהיבת להון עד זמן ועדן:
 (יג) חזה היות בחזו ליליא וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הנה ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי:
 (יד) ולה יהיב שלטן ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל: פ
 (טו) אתקרית רוחי אנה דניאל בגוא נדנה וחוזו ראשיי בהלנני:
 (טז) קרבת על חד מן קאמיא וציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני:
 (יז) אליו חיותא רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא:
 (יח) ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמיא:
 (יט) אדון צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלהון פלהין דחילה יתירה שניה שנה די פרזל וטפריה וטפריה די נחש אכלה מדקה ושאר אברגליה ברגלה רפסה:
 (כ) ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו ונפלה מן קדמיה קדמה תלת וקרנא דפן ועיניו לה ופם ממלל רברבן וחוזה רב מן חברתה:
 (כא) חזה היות וקרנא דפן עבדה קרב עם קדישין ויכלה להון:
 (כב) עד די אתה עתיק יומיא ודינא יתב לקדישי עליונין וממא מטה ומלכותא חסנו קדישין:

(כג) פן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיה רביעאה תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה:

(כד) וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון והוא ישנא מן קדמיה ותלתה מלכין יהשפל:
 (כה) ומלין לצד עליא עלאה ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשנינה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג עדן:
 (כו) ודינא יתב ושלטנה יעדון להשמדה ולהובדה עד סופא:
 (כז) ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטנא לה יפלחון וישתמעון:
 (כח) עד כה סופא די מלתא אנה דניאל שגיא רעיוניי בהלנני וזיוו ישתנון עלי ומלתא בלבי נטרתי: פ

רש"י דניאל פרק ז

(ט) די כרסון רמיו - כסאות הוטלו ונתקנו לישב במשפט אחד לדיון וא' לצדקה לישראל:
 ועתיק יומין יתיב - הקדוש ברוך הוא יושב למשפט על המלכות הזו ועל שלפניה שהכעיסו לפניו והציקו לבניו:
 ...
 (יג) כבר אנש אתה - הוא מלך המשיח:
 ועד עתיק יומיא - שהיה יושב במשפט ודן את האומות:
 מטא - הגיע:
 (יד) וליה יהיב שלטן - ולאותו בן אדם נתן ממשלת האומות דימה כחיות וישראל דימה כבן אדם על שהם ענותנים ותמימים:
 די לא יעדה - יסיר:

מלבי"ם דניאל פרק ז

(יג) חזה היות בחזו ליליא, עתה ראה מחזה חדשה, וגם אתה ראה עם הלילה כי עוד יהיה מחשך הגלות קיים בעת יעיר השחר ויבקיע מבין ענני אופל, וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתא מפני שבמראה הראשונה ראה ד' חיות עולות מן הים הסוער ע"י הרוחות, תחת עליית החיות מעומק תהום רבה ראה ביאת מלכות שמים מענני שמים ממרום, ותחת שאלה באו בצורת חיות טורפות בא בחיר ה' בתואר בן אנוש, שהחיות יצאו ע"י מלחמות וסערות והיה ענינם לטרף טרף אדם אכלו, ומלכות ה' תבא ע"י ההשכלה בתורת ה' ועשות מצותיו שזה מיוחס לבן אדם משכיל, והחיות באו מתהום רבה ובן אנוש הלז הנוחל מלכות שמים יבא עם העננים, שהעננים הם אדים הדקים מלאי רוח קל העולה מן המים והליחות אל הרום ומשם גשם נדבות על הארץ יריקו, וכן תהיה ביאתו ע"י טל הרוחני העולה ע"י תורתו ומעשיו שהם ענינים נעלים מן החומר והגשם היוורד הוא למטה לארץ, כמ"ש כי טל אורות טלך, וביאתו תתיחס לשמים לא לתהום רבה, כי יתנשא מן החומרית אל העליונים והרוחנים והוא עצמו מ"ש עני ורוכב על החומר, שיכניע את החומר והגשמיית, ועד עתיק יומיא מטא, ראה שיתנשא במעשיו הטובים למעלה ראש עד יקרב אל האלהים ואת אלהים יתהלך, וקדמוהי הקרבוהי, שאחרי שיתנשא ע"י מעשיו טוב ההכנה להתקרב אל האלהים אז תבא אליו גם כן הסיוע מלמעלה ויקריבוהו אל האלהים, כמ"ש ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני: